यस्य वात्रयंथादेवतमियांधीयते। आ देवताभ्योष्ट-श्राते। पापीयान् भवति। यस्य यथाद्वतं। न द्वता-थश्रावृद्यते। वसीयान् भवति॥ भृगृणां त्वाङ्गिर्सां वतपते वृतेनाद्धामीति स्वविद्वार सामाद्धात्। आ-द्यानां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनाद्धामीत्यन्यासां बाह्मणीनां पुजानां। वरुणस्य त्वा राज्ञा व्रतपते वृते-नाद्धामीति राज्ञः। इन्द्रस्य त्वेन्द्रियेण व्रतपते वृते-नाद्धामीति राजन्यस्य। मनास्त्वा यामख्या व्रतपत वृतेनाद्धामीति वैश्यस्य। ऋभूणां त्वा देवानां व्रत-पते वृतेनाद्धामीति रथकारस्य। यथाद्वतमग्रिरा-धीयते। न देवताभ्य आवस्ते। वसीयान् भवति॥ ८॥ थायित राचिश्वावरूसे भविष्यन्तोत्यब्रवीज्ञिनष्यसं जयदसीयान् भवति नव च॥ अनु० ४॥

पश्चमाऽन्वाकः।

पुजापतिर्वाचः सत्यमप्रयत्। तेनाग्निमाधत्त। तेन वै सञ्जाधीत्। भूर्भवः सुविरत्याद्द। एतदै वाचः सत्यं। य एतेनाग्निमाधत्ते। ऋभोत्येव। अथा सत्यप्राशूरेव भे-वित। अथो य एवं विद्वानिभिचरं ति। स्तृणुत्तएवैनं॥१॥ भूरित्याद्द। पुजाएव तद्यजमानः स्वते। भुवद्र-